

WOENSDAG 13 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
s weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen behalve 35 centen regelrest, voor elke
plaatsing.

De Indische reuven van Nederland.

Iets over de financiële wangelegenheden van het Rijk. — Wederlegging van Iets over de financiële aangelegenheden, door J. KRUSEMAN. — Beschouwing der kontrakten, in het jaar 1840 door het departement van koloniën gesloten met de Nederlandsche Handelmaatschappij, door J. KRUSEMAN.

I.

De eerstgenoemde brochure, geheel ten gunste van den graaf VAN DEN BOSCH geschreven, heeft hoofdzakelijk ten doel, de door hem, in het vorige jaar, voorgestelde leening van 56 miljoen te verdedigen; aan te toonen dat zijn plan om de zogenoemde schuld aan de Handelmaatschappij in eens af te betalen veel gunstiger resultaten voor het land zou hebben opgeleverd dan de thans ingeslagen weg.

Tot staving hiervan beroept men zich op ramingen die van de andere zijde voor overdreven worden verklaard; en ten opzichte waarvan, onzes achtens, de heer VAN DEN BOSCH of zijne partij-kiezers het minst geloof verdienen, naardien, blijkens de ondervinding, de ramingen des heeren VAN DEN BOSCH steeds te hoog waren gesteld, en men grootendeels aan die overdrevene ramingen de droevige anticipatie op onze koloniale reuven heeft te danken.

De wijze van raming, door den tegenwoordigen minister van koloniën gevolgd en door den heer KRUSEMAN verdedigd, schijnt ons verre weg de voorkeur te verdienen. Op die wijze, wordt de ongeoorloofde, en door den heer VAN DEN BOSCH in de hand gewerkte anticipatie moeilijker; op die wijze zullen de excedenten menigwerf medevallen, terwijl zij, volgens de berekening van den vorigen minister, steeds tegengevallen zijn. Prijzen te berekenen, welke men weet dat nooit worden betaald, schijnt ons, ten zachtste uitgedrukt, eene onverstandigheid; geenszins te verontschuldigen door de bezetelachtige vergelijking, die men alzo gemakkelijker maken kon tusschen de opbrengsten in verschillende jaren. Ook met verandering der fictieve in wezenlijker prijzen, kan, des verkiezende, zoodanige vergelijking zeer goed worden gemaakt.

Overigens behelst het namelooze *Iets* onderscheidene beweringen, zoo door den heer BAUD, in de Kamer, als door den heer KRUSEMAN in zijne *Wederlegging* reststreeks wedersproken.

Zoo zegt men in het namelooze *Iets*, bl. 2: » De bank te Batavia heeft hare betalingen geschorst; de penurie aangelgd op Java is zoo groot, dat daardoor en door de geschorste betalingen der bank, de handel aanmerkelijk wordt belemmerd en vele artikelen een verminderd debiet onderwinden. Daardoor en wellicht ook door gebrek aan fondsen bij de Handelmaatschappij, zijn de bestellingen van lijnwaden hier te lande aanmerkelijk verminderd, tot groote schade van onze

» industrie, welke zich zoo schoon begon te ontwikkelen, en tot nog grooter nadeel van duizende arbeiders-huisgezinnen die daarin hun bestaan vonden en thans van brood zijn beroofd. Niet » tijdig heeft in het voorgaade jaar de vereischte » specie naar Indië gezonden kunnen worden, en » dien ten gevolge is het Indisch bestuur in vele » moeilijkheden gewikkeld geweest; de producten » hebben niet tijdig uit de binnenlanden naar de » zeeplaatsen kunnen worden afgevoerd; de schepen » hebben maanden lang naar hunne ladingen moeten » wachten en in dit najaar heeft de handelmaatschappij van het groot aantal der haar aangeboden bodems, slechts een gering aantal kunnen » bevrachten.

Gewigtige klagten voorzeker, en afdoende redenen om de verwerping van het voorstel des heeren VAN DEN BOSCH dubbel te doen betreuren; — waren die klagten op waarheid gegrond. Dan die beweringen, door een nameloos persoon geuit en zonder bewijzen voorgedragen, worden, met aanvoering van daadzaken, wedersproken. Op bl. 20 der *Wederlegging* leest men:

» Het schorsen der betalingen van de Javasche » bank is geenszins een gevolg van het verwerpen » der leeningwet van 56 miljoen. De wet is ver- » worpen in december 1839, en reeds den 15den » juli van dat jaar heeft de bank hare betalingen, » of liever de verzilvering van hare biljetten, ge- » staakt.

» Volgens hetgeen op pag. 2 van het vlugschrift » voorkomt (leest men verder in de *Wederlegging*, » bl. 22) zou de afstemming der leeningwet van » 56 miljoen ook op Java penurie aangelgd hebben » te weeg gebragt. Dit is eene onwaarheid, want » de Indische kassen bewijzen het tegendeel. Er was » slechts voor de bank behoefte aan zilvergeld, en » dat toch zou het gouvernement niet hebben uit- » gezonden.

» *Vele handelsartikelen vonden geen debiet!* » Hiervan is niets bekend.

» Door de afstemming der leeningwet zouden de » bestellingen der lijnwaden door de handelmaatschap- » pij hier te lande aanmerkelijk verminderd zijn, tot » groot nadeel van onze industrie. Onder het be- » stuur van den graaf VAN DEN BOSCH is er in ons » land eene belangrijke katoenfabrikage opgericht » en tot eene aanzienlijke hoogte gebragt, waardoor » aan duizende huisgezinnen brood is gegeven en » door de belanghebbenden veel geld is gewonnen. » Maar men had in het belang van al die bewel- » digden voorzigtiger gedaan, om vooraf te onder- » zoeken, of de middelen, waardoor dat groote werk » tot stand is gebragt, en onderhouden werd, op » den duur bestaanbaar en mogelijk waren. *Het » is gebleken dat zulks het geval niet is, en daarom » is het te vreezen dat men meer kwaad dan goed » heeft gesticht.*

» Het is onmogelijk, dat de schrijver van het » vlugschrift ter goeder trouw gelooft, dat de ver- » traagde vervoer der produkten uit de binnenlan- » den van Java naar de stranden door geldgebrek is » veroorzaakt. De staten van disponibele gelden in » de Indische kassen van 1839 en 1840 ligen-

» straffen zulks geheel. Neen, het is gebrek ge- » weest aan behoorlijke transportmiddelen en over- » vloed van producten, waardoor die vertraging is » ontstaan. Evenmin zijn de bevrachtingen van » schepen daarom uitgesteld, want men weet im- » mers, dat de vrachten niet vooruit, maar uit de » opbrengst der produkten betaald worden. De » maatschappij heeft niet meer schepen willen be- » vrachten dan zij vermeende noodig te hebben; » trouwens heeft zij in 1840, 10,000 lasten MEER » bevracht dan in 1839.

Men ziet dus dat de aangeheven klagten gedeeltelijk volstrekt *onwaar*, gedeeltelijk aan het bestuur van den heer VAN DEN BOSCH te wijten zijn.

En dit is dan het boekje, hetwelk, bij deszelfs verschijning, door het *Handelsblad* zoo uitbundig werd opgevijseld!

Van het plan tot overbrenging van een groot gedeelte onzer schuld op Java, zwijgen wij hier. Het is onafhankelijk van de kwestie omtrent de al dan niet afbetaling der zogenoemde schuld aan de Handelmaatschappij, en de deswege aangegane contracten. Het onderwerp is van het hoogst belang en een opzettelijk onderzoek overwaardig.

Zijn, in onzen regeringsvorm, de woorden regering en koning synoniem? Kan en mag men altijd zeggen: de koning regeert?

Het provinciaal gerechtshof van Groningen heeft zich, bij deszelfs veroordeeling van den heer MEETER, beroepen op art. 1 der wet van 1 juni 1830, en gemelden schrijver veroordeeld als had hij, door smadelijk van de regering te spreken, den koning gehoond. Art. 1 der aangehaalde wet toch luidt: » Al wie boosaardiglijk en openbaar, op welke wijze ook, of door welk middel, de waardigheid of het gezag van den koning of de regten van het koninklijk stamhuis zal hebben aangerand, of den persoon des konings op gelijke wijze zal hebben gesmaad, gehoond en gelasterd, — zal worden gestraft met eene gevangenis van twee tot vijf jaren. » Nu zien wij uit het verslag der pleitrede van den heer D. DONKER CURTIUS voor den Hoogen Raad, medegedeeld in den *Tolk der Vrijheid* van den 9den dezer, dat de geachte pleitbezorger erkent, dat in het betrokken artikel van den heer MEETER de regering gehoond, met smaad overladen is. » Maar — zegt Z. Ed. Gestr. — art. 1 der wet van 1 juni 1830 spreekt niet van de regering, maar van het gezag des konings, zijne regten en zijn persoon.

Hij vervolgt: » Door de regering is de koning aangeduid; want de koning regeert, zoo spreekt » de veroordeeling. Maar waar heeft de Groninger » regter dit ooit gelezen? Waaruit bewijst hij » zulks? De regering is het geheele bewind, » het geheele gouvernementale raderwerk, waar- » toe allen behooren, die daarin eene betrekking » hebben. — De koning maakt, wat is waar, een » aanzienlijk deel der regering uit, maar geenszins

» de geheele regering. Hij zelf stelt ministeriële departementen in en heeft eenen raad van state, » dien hij over de voordragt van wetten hooren moet en waarmede hij beraadslaagt. Voordragten en boodschappen zijn dus gewrochten van het ra- » derwerk der regering. En dit is zoo veel te ge- » wissel, daar zulke voordragten en boodschappen » niet zelden tegen de persoonlijke opinie des ko- » nings indruischen.”

Het groote onderscheid tusschen de woorden *ko- ning* en *regering*, zoo juist door den heer DONKER CURTIUS aangetoond, schijnt ons nog nader te kunnen worden gestaafd en *regten* boven allen twijfel verheven, door art. 227 der grondwet van 1815, thans artikel 225:

» Het is aan elk geoorloofd om zijne gedachten » en gevoelens door de drukpers, als een doelmatig » middel van kennis en voortgang van verlichting » te openbaren, zonder eenig voorafgaand verlof » daartoe noodig te hebben, blijvende nogtans elk » voor hetgeen hij schrijft, drukt, uitgeeft of ver- » spreidt, verantwoordelijk aan de maatschappij of » bijzondere personen voor zoo verre dezer *regten* » mogten zijn beledigd.”

Men kan derhalve wegens uitdrukking van *ge- dachten* en *gevoelens* slechts worden gestraft, als die uitdrukking de *regten* krenkt van de *maat- schappij* of van *bijzondere personen*. Geene wet, met de gewone Staten-Generaal gemaakt, kan het tegendeel bepalen.

De vraag is dus: 1°. wat moet er worden ver- staan onder het beledigen van de *regten* der *maat- schappij*, door het uitdrukken van gedachten en gevoelens. Wij antwoorden, de *regten* der *maat- schappij* worden beledigd wanneer men gedachten en gevoelens uit, blijkbaar strijdig met goede orde, goede zeden, deugd, godsvereering.

2°. Wat kan worden verstaan onder *regten* van *bijzondere personen*? — Wij antwoorden: a, wat door de tijdens het sluiten der grondwet bestaande en door haar bekrachtigde wetten onder de *regten* van *bijzondere personen* wordt gerangschikt; b, wat door gezonde en strikte redenering onder *regten* kan worden gebracht. Onder de uitdrukking *bijzondere personen* erkennen wij overigens dat ook de *koning* kan worden begrepen.

Nu kon de wet van 1 juni 1830 zeer goed be- palen dat alwie den *persoon des konings* zou hebben gesmaad, gehoond of gelasterd, met ge- vangenis van 2 tot 5 jaren zou worden gestraft; — zij kon dezelfde straf bepalen tegen dengeen, die de *waardigheid*, (dat is de *betrekking*, het *konings- schap*) van den koning, of de *regten* (dat is de *grondwettige regten*) van het koninklijk stamhuis (de dynastie) zal hebben aangerand. Maar zij zou geene straf hebben kunnen bepalen tegen dengeen, die door uitdrukking van gedachten of gevoelens de *regeringswijze* hoopen mogt. Want het be- hoort niet onder de *regten* des konings, zijne *re- geringswijze* naar goeddunken in te rigten. Mag nu een Nederlander de *regeringswijze*, *handelin- gen van regering*, beoordeelen, zoo volgt er immers uit dat hij ze mag afkeuren, niet alleen *lichtelijk*, *bescheidenlijk* afkeuren; maar ook *sterk*, *bitter*, *spottend* afkeuren mag, wanneer zij hem toeschijnen zulks te verdienen? Hij *beledigt* daardoor de *regten* der *maatschappij* niet; want voor de *maat- schappij* is het volstrekt niet noodzakelijk dat elke handeling van regering als het ware heilig worde gehouden (b. v. de onwettige uitgaven onder den vorigen koning geschied; hetgeen dan toch hande- lingen van regering waren). Hij *beledigt* de *regten* van den koning niet; want onder de *regten* des konings behoort niet dat er verkeerdelijk mag wor- den geregeerd; hij randt de *waardigheid* van den koning niet aan, *beledigt* den *persoon* des konings niet; want hij noemt den koning niet, noch duidt hem bepaaldelijk aan.

» Door de regering — zegt het hof van Gro- ningen — is de koning aangeduid; *want de ko- ning regeert*.” Ware dit zoo, dan zou elke *re- geringsdaad*, elke *regeringsfout* aan den koning

moeten worden geweten, *want de koning regeert*; dan zou men misschien eene kleine vergissing, nooit *grove fouten*, *onwettigheden van regering* mo- gen aantoonen, want iemand groote fouten, onwet- tigheden te verwijten, is hem beledigen. Indien ik aantoon, dat *de regering* fout op fout begaat, en het onloochenbaar aantoon, dan toon ik im- mers aan dat de regering ongeschikt is: maar dit mag niet worden aangetoond van den koning. Kan men nu zeggen: gij hebt het aangetoond van de re- gering, en de koning regeert, dus zijt gij straf- baar; dan houdt juist de nuttigste beoordeeling van regeringsdaden op, want dan zou men ze niet meer mogen beoordeelen als zij verregaande slecht zijn.

Maar door *de regering* wordt geenszins de ko- ning aangeduid, zoodra men *de regering* strengelijk laakt. Want de koning mag niet worden gehoond. Men mag hem dus geene verkeerde, geene onwettige daden toeschrijven. Men moet onderstellen dat hij geene gebrekkige, geene onwettige regeringsdaden wil. Zoo die dus gepleegd zijn, zijn zij gepleegd tegen zijnen wil: en wanneer iets tegen iemands wil gepleegd wordt, *kan men niet zeggen dat hij regeert*.

Gevolgelyk: *de regering kan gebrekkig zijn; maar als de regering gebrekkig is, regeert de koning niet*. Die dus met minachting van de regering spreekt, kan, bijaldien hij den koning niet *uitdrukkelijk* noemde of aanduidde, niet geacht worden den koning te hebben bedoeld.

Te beweren dat regering en koning synoniem zijn, dat de koning de regering is, — is den koning alle feilen, alle onwettigheden wijten, die onder zijne regering worden gepleegd.

Waarlijk! door aan het woord *regering* die stel- lige toepassing op den koning te geven, welke het Groninger hof er aan schijnt te willen geven, zou men al zeer ligtelijk strafschuldig worden! Wee hem dan, die zich ooit liet optvallen: *de pest re- geert*; of wel: *de cholera regeert*. Men zou hem kunnen zeggen; niemand regeert dan de koning, dus is door de *pest* de *koning* aangeduid!

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 28 dec. De koningin-regentes van Spanje is nog niet door Z. H. ontvangen; zij schijnt hier lang te willen vertoeven, naardien, volgens het zeggen, belang- rijke familie-zaken hier zouden worden afgedaan, tot welk doel de koningin weduwe Maria Isabella van Sicilië hier mede verwacht wordt. Gisteren vertoonde de regentes zich bij de opening van den grooten schouw- burg Apollo. Men spreekt veel van eene onaangename botsing, welke bij die gelegenheid tusschen den Fran- schen gezant en een voornaamen Duitschen diplomaat plaats had. (Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Stuttgart, 1 jan. Nevens de oorlogzuchtige toe- rustingen, die bij ons voortdurend met ijver aanhouden, staat het land eerlang een feest te wachten dat onder de schitterendste mag worden geteld welke eenig Duitsch land ooit vierde. Den 30sten oktober viert Wustenberg het 25-jarige regeringsfeest van koning Willem. In de plaats van willekeur in het bestuur, in de regtspleging heeft hij eenen vasten regtsstand gevestigd; in de plaats van geweld en omkoopning, vrijzinnigheid en eerlijkheid der ambtenaren. Hij heeft de laatste overblijfselen van lijfeigenschap opgeheven, heeft terstond bij zijne aan- vaarding der regering de kluisters van den landbouw verbroken, en is op dien weg voortgegaan tot op den huidigen dag. De voorbeeldige inrigting aller takken van bestuur is uitsluitend het werk van zijne regering; en terwijl hij het land met schulden overladen, met groot deficit in zijne jaarlijksche begrootingen vond, heeft het onder zijne regering vele millioenen schuld afbetaald, in het budget niet alleen evenwigt tusschen uitgaven en inkomsten zien brengen, maar zoodanige maat- regelen zien nemen dat de schatkist jaarlijks groote som- men overhoudt. Onze koning Willem's regering zijn de belastingen meer dan de helft verminderd, de omslag geschiedt volgens de strengste billijkheid, alle vrijstellin- gen van belasting, die vroeger bestonden, zijn ingetrokken, zelfs de kroongooderen betalen. Waar vroeger ter naau-

wernood buurtwegen waren, vindt men thans de voortref- felijkste straatwegen. De ambtenaren hebben wettige waarborgen tegen willekeurige afzettingen gekregen; de pensioenkas der staatsdienaars en hunner weduwen en weezen is uit overschotten van het staats-inkomen, met toestemming der standen, voor immer begiftigd, en komt voortaan niet meer ten laste van 's lands kas. De hoog- ste roem echter van hetgeen hij voor zijn land deed, bestaat in de constitutie, welke hij bij een vrij verdrag aan zijn volk schonk, welke hij krachtig en koninklijk handhaafde tegen iedere aanranding, welke het land eenen regtsgrond, eene bewustheid van innige kracht en eenheid, eene genoegelijkheid en duurzaamheid in alle betrekkingen des maatschappijleken levens gaf; die het tot een voorwerp moet maken der benijding van alle hoezeer ook groter en magtiger volken. Hij heeft in vervulling gebracht wat hij beloofde: » mijn volk moet weten waarvoor het belasting betaalt.” (Oberd. Zeit.)

Karlsruhe, 4 jan. Aan de voortzetting van onzer spoorweg wordt nu zeer ijverig gewerkt; de gansche baan tusschen Heidelberg en Kehl is nu definitief be- paald. Met het begin van het voorjaar zullen de afde- lingen van Heidelberg naar Bruchsal en van Kehl naar Appenweiler onderhanden genomen en nog in 1841 vol- tooid worden. Tevens zal over de geheele tusschen lig- gende streek aan alle bruggen en overgangen worden begonnen, zoodat dezelve in 1842 met de tusschen ge- legen afdeelingen van Bruchsal naar Karlsruhe en verder opwaarts, alsmede van Offenburg afwaarts kunnen wor- den voleindigd. Ook de voorgenomen spoorweg van hier naar Kuelingen zal, bij voortdoring des vredes, we- der onderhanden genomen en afgewerkt worden. (S. M.)

OOSTENRIJK.

Wenen, 2 jan. De contracten ter verzekering der leveringen ten behoeve van het leger zijn, als gewoon- lijk, nu weder voor drie maanden gesloten; een bewijs dat men geene buitengewone behoefte voorziet. Intus- schen wordt het leger op het papier voltallig gemaakt. Er is bevel gegeven 15 batterijen en eene als reserve, hier en in de provinciën, nieuw nit te rusten. Het koning- rijk Hongarije heeft de 38,000 rekruten, welke de laatste landdag bewilligde, reeds bijeengebragt en de regering verzocht dezelve in eens over te nemen, het- geen in maart geschieden zal. Voor de Duitse provin- ciën der monarchie zal de gewone jaarlijksche ligting nog in deze maand ingesloten worden, zoodat de opkomst in het voorjaar plaats hebben kan. Men ge- looft dat het gewone getal, van ongeveer 40,000 man, ditmaal met een derde zal worden vermeerderd. (K. v. u. f. D.)

PRUISSEN.

Berlijn, 8 jan. De koninklijke academie van weten- schappen heeft den minister van buitenlandsche zaken, François Guizot te Parijs, tot buitenlandsch en den hertog de Luynes, aldaar, tot eerlid gekozen; Z. M. de koning heeft deze keus bekrachtigd. (Pr. St. Z.)

ENGELAND.

Londen, 8 jan. Betrekkelyk de Engelse expedite tegen Sina heeft men hier de volgende berigten inge- wonnen:

» Terstond na het bemagtigen van het eiland Chusan, stovende de admiraal Bremer noordwaarts, met oogmerk om van Z. Hoogh. den keizer van Sina een mondge- sprek te verkrijgen. Te Peking aangekomen, werd hij er door den keizer minzaam ontvangen, die hem verklaarde, dat hij de koningin Victoria als de souvereine eenere groote natie beschouwde; dat hem het aan de grenzen des riks verschijnen eener gewapende expedite verwonderde, en dat hij en zijn volk hartelyk den vrede wenschten; dat Lin hem had misleid en aan de Brit- sche gezagvoerders zonde worden overgeleverd; dat aan alle onze vorderingen zonde worden regt gedaan, maar dat hij ons verzocht de Noord-Oostelijke oevers te ver- laten, en naar Canton terug te keeren, alwaar alle be- staande geschillen door een verdrag zonden worden ge- regeld.”

Eene andere lezing beweert, dat de admiraal Elliot verlangt dat Ningpo de plaats zij, waar de onderhan- delingen moeten geschieden. Chusan zal alleenlyk wor- den teruggegeven, wanneer 3 millioen ponden sterling voor de kosten der expedite door het Hemelsche rijk zullen zijn betaald geworden. Volgens wederom ande- ren, bedragen de oorlogskosten 1 millioen, en de scha- deloosstelling voor den opium 2 millioenen.

Van eene andere zijde verzekert men, dat de admi- raal Elliot van den keizer een gehoor te Peking heeft gehad, dat de forten der Bogue door het, zich naar Canton begeven hebbende, blokkade-eskader zijn over- weldigd en ingenomen geworden.

Sommige handelslieden alhier hebben ook het bericht ontvangen, dat de keizer van Sina aangeboden had, *Liu*, wiens gedrag hij afkeurde, aan de onzen over te leveren.

Intusschen is alhier op den thee eene sterke daling ontstaan; dezelve bedraagt reeds 7 p. per pond, en men ziet nog grootere daling te gemeet. Reeds speculieren hier sommige huizen op het vooruitzicht van een handelsfraktaat met Sina, waarvan men zich voor beide landen groote voordeelen belooft.

De katoen, daarentegen, is in prijs stijgende, ten gevolge der veranderde rigting, welke de talrijke katoen-handelingen zullen nemen, die rechtstreeks in Engeland aankomen, terwijl derzelve invoer in Sina verboden was.

De Oostindische stoomboot-maatschappij te Londen heeft bekend gemaakt, dat zij geregeld elke maand hare stoomvaartuigen van Falmouth naar Alexandrië laat vertrekken. De vracht naar Alexandrië is 45 p. st. voor de eerste en 30 p. st. voor de tweede kajuit. Van Suez naar Bombay is de vracht 80 en 60 p. st.

FRANKRIJK.

Paris, 8 jan. De Koning en Koningin der Belgen worden tegen het einde dezer maand te Paris verwacht.

Heden verhaalt men, dat de minister van buitenlandse zaken eene dépêche van den gezant de Pontots ontvangen heeft, om kennis te geven dat de sultan, daar hij zelf niet op de vervallen-verklaring van *Mehemed Ali* terug wil komen, genegen was zich op eene nieuwe onderhandeling der Londensche conferentie te beroepen, tot welk einde hij eenen speciaal agent naar Londen zenden zou.

— Het schijnt zich te bevestigen, dat de Russische regering pogingen aanwendt, om Frankrijk tot deelneming aan de verdere beraadslagingen over de Oostersche zaken te bewegen.

— Het rapport wegens de wet omtrent de bevestiging dezer hoofdstad zal denkelijk den 11^{den} dezer in de kamer der gedeputeerden worden uitgebragt. De heer *Thiers* en zijne vrienden schijnen het plan te hebben om het ministerie, zoo mogelijk, bij deze gelegenheid te doen vallen.

De verkiezingen der presidenten en secretarissen in de verschillende sectiën der kamer van gedeputeerden, voor deze maand, zijn alle in den geest der ministeriële partij uitgevallen, wat insgelijks het geval is met de keus der leden voor de commissie tot de petitiën, die ditmaal onder anderen verslag moet uitbrengen wegens de verzoekschriften betrekkelijk de uitbreiding van het kiesrecht.

— Wegens de ontmoeting, die tusschen een Fransch en Engelsch schip in de Roode Zee zou hebben plaats gehad, waaromtrent de vroegere geruchten reeds als geheel ongegrond wedersproken waren, wil men thans het volgende als waarheid weten:

Eene koopvaardijbrik van Bordeaux, met zes stukken geschut gewapend en niet geweren bevracht, had betrekkingen met de Arabieren op de oostkust der Roode Zee aangeknoopt, toen een vaartuig, aan de Engelsche Oostindische kompagnie toebehoorende, hetwelk aldaar kruiste en van den aard der lading onderrigt was, het Fransche vaartuig, naderde en beval, zich terstond te verwijderen, alvorens iets te lossen. De brik weigerde te gehoorzamen, en ontstond een gevecht en nadat eenige schoten gewisseld waren keerde het Engelsche schip naar Calcutta terug.

Ofschoon dagelijks geruchten wegens oproerigheden verspreid worden, die te Madrid zouden hebben plaats gehad, tusschen de partij der ontvangers brieven tot den 2^{den} dezer zeer geruststellende. Onder enkele bataljons der nationale garde was wel eenige gisting bespeurd, doch wier uitwerking men weinig vreesde.

Nogtans blijven sommigen hier volhouden, dat in Spanje gewichtige gebeurtenissen op handen zijn, en dat de overwegende liberale partij wel eens in het oogmerk zou kunnen staan, om den tegenwoordigen regeringsvorm door eenen tusschen-republikeinachen te doen vervangen. De heer *Guisot* zou zich jegens eenige zijner vrienden hebben uitgesproken dat in zoodanig geval, Frankrijk niet onzijdig blijven kan, te minder dewijl de overige kabinetten de republiek niet in Spanje dulden en, met of zonder medewerking van Frankrijk, interveniëren zouden, weshalve deze gelegenheid moest waargenomen worden, om eene toenadering tot die kabinetten te willen beproeven, door de besluiten eener nieuwe conferentie te willen uitvoeren, gelijk Engeland en Oostenrijk die van het juli-tractaat hebben uitgevoerd.

Wat hiervan dok wezen moge, zooveel is zeker, dat de ministeriële dagbladen sedert eenige dagen zeer ernstige redeneringen over den staat der Spaansche zaken

behelzen, in welke betoogd wordt, dat *Espartero* in zijne inschikkelijkheid jegens de bewegingspartij veel te ver is gegaan; dat het tegenwoordig bestuur getoond heeft onwillig of onmagtig te zijn tot de betoogeling van verregaande ongeregelheden, en dat tusschen den tegenwoordigen regeringsvorm en de republiek slechts ééne schrede ligt.

BELGIE.

Brussel, 10 jan. Gisteren is in eene openbare zitting van den gemeenteraad behandeld de vraag, in hoe verre de stad tot den door arbiters bepaalden prijs behoorde over te nemen het materieel en het magazijn van den schouwburg, toebehoorende aan koning *Willem Frederik graaf van Nassau*. De beraadslagingen waren zeer vinnig, vooral door toedoen van den heer *Gendebien*, die zich heftige uitvallen tegen den oud-koning der Nederlanden veroorloofde. Hetgeen bij deze beraadslagingen nog af in aanmerking kwam, was de omstandigheid, dat de stad van haren kant eene schuld-vordering ten laste van den graaf van Nassau meende te hebben, daarin bestaande, dat koning *Willem* voor het laatste tooneeljaar, eindigende 1° april 1831, aan de stad voor huur schuldig is gebleven eene som van 33.000 franken. De uitslag der discussie was, dat het stedelijk bestuur gemagtigd werd om genoemd materieel over te nemen tot den prijs van 106.151 franken, en daarvoor in betaling te geven gemeentebons, op 8, 16 en 24 maanden vervaltijd met 5 pCt. interest, alle aan toonder luidende, uitgezonderd die op 24 maanden, welke zullen zijn op naam, ten einde van dezelve zoude kunnen afgetrokken worden het geheel of gedeelte der 33.000 franken, welke zullen bevonden worden door den graaf van Nassau verschuldigd te zijn. De commissaris van koning *Willem Frederik* heeft op deze laatste reserve nog geen toestemmend antwoord gegeven, maar te voren willen inwinnen de instructie der te 's Gravenhage ingestelde commissie, belast met het beslissen van alle ten dezen opzichte op te komen geschillen. Onder anderen heeft de burgemeester verklaard, dat de opbrengst van het materieel bestemd was tot het voldoen der door het sequester aangeaane schulden.

— Koning *Leopold* heeft, ten gevolge van het besluit der wetgevende kamers, eene zeer strenge wet tegen het tweegevecht uitgevaardigd, waarbij onder anderen bepaald wordt, dat elke uitdaging tot zoodanig gevecht met eene gevangenis van eene tot drie maanden en eene geldboete van vijf tot twintig franken zal worden gestraft; terwijl de straf voor dengene, die zijne tegenpartij in een twee gevecht doodt, in eene op sluiting van een tot vijf jaren en eene boete van duizend tot tienduizend franken bestaan zal.

— Men schrijft uit Gend, 8 jan.: Het laatste convooi uit Brussel, hetwelk hier ten 7 ure moest aankomen, kwam gisteren avond eerst ten half negen aan, ten gevolge van een ongeval, dat de treurigste gevolgen had kunnen hebben. Een wagon, met pik, katoen en vet geladen, is tusschen Termonde en Mechelen in brand geraakt. Men was genoodzaakt den wagon los te maken en aan de vlammen over te laten. (*Observ.*)

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 8 jan. De heer *Wahlen*, inspecteur te Luxemburg, die, ingevolge koninklijk besluit van 4 oktober jongstleden, als secretaris is toegevoegd aan den heer raad van legatie en zaakgelastigde der stad Frankfort, *von Scherff*, daarbij belast met eene zending naar Berlijn, is uit deze betrekking eervol ontslagen.

Aan den heer *Quetelet*, directeur van het observatorium te Brussel, is door *Z. M.*, als tegengescchenk, de gouden medaille van de tweede grootte verleend, ter zake van het aanbieden aan hoogstdezelve van eenige boekwerken van wetenschappelijken aard.

's Gravenhage, 10 jan.: De installatie van den baron van *Doorn* als vice-president van den Raad van State, welke nog niet is geschied, zal eerstdaags door *Z. M.* zelve op eene plegtige wijze gedaan worden.

Allegewerk.

Bestaat er een centen-reglement, wettig vastgesteld voor Postkantoren?

(Ingezonden.)

Deze vraag rees bij mij op, onder het lezen van het artikel, getiteld: *Al waar het over het postkantoor te Leiden*, geplaatst in de *Arnhemse Courant* van woensdag 6 januari jongstleden. Ik rekende het der moeite overwaardig dit vraagstuk te onderzoeken, om naar den uitslag van dat onderzoek van oordeel over de

zaak in kwestie in te rigten. Welk ook het resultaat mogt wezen, gunstig voor het Leidsche postkantoor kon het oordeel in geen geval uitkomen; doch in het eene bestond er alleen verregaande onbeleeftheid, in het andere grove beïspelijheid.

Ik heb philanthropisch onderzocht; want ik hoop een reglement te zullen vinden en aldus de zaak alleen op rekening van den onbeschaafden besteller te kunnen schrijven: ook verwachtte ik mij daarop, omdat het mij onbegrijpelijk scheen, dat een directeur, zonder dat, zoodanig iets, als waarover men zich beklagt, dulden, ja zelfs, gelijk men mij heeft ingefluisterd, met mijnheer den brievenbesteller één paard berijden zou. Werd de vraag daarentegen, ontkennend beantwoord, — welke ingewikkelde processen zouden er dan niet uit zulk eene willekeurige handelwijs kunnen voortkomen! Dan was het geheele voorval niets minder dan eene *stremming der correspondentie*. Stellen wij, de heer O. is een speculant in effecten, en er ligt hem veel aan gelegen, de beursberigten in tijds te ontvangen, om daarnaar zijne zaken te regelen: de brieven komen aan, en worden ter bezorging gedistribueerd; doch de besteller in de wijk, waarin de heer O. woont, verkiest zilver boven koper, en tenzij hij het eerste ontvangt, neemt hij de brieven weder mede; aan het postkantoor teruggekomen, wordt hem door hooger en lagere ambtenaren en ambgenooten gelijk gegeven, en men besluit eenparig de brieven niet dan tegen betaling in zilver af te geven. De heer O. ontvangt de zijne of niet of veel te laat, en heeft intusschen misschien aanzienlijke sommen verloren.

Dit alles bedenkende, werd het mij duidelijk, dat er wel een reglement bestaan moest, omdat ik mij overtuigd hield, dat een verstandig directeur, zoo als ik mij den postdirecteur-Leidenaar voorstelde, niet zoo veel zoude op het spel zetten en in zijn eigen belang en in dat van anderen, wanneer hij niet verzekerd was het recht aan zijne zijde te hebben. Echter heb ik onderzocht — en, eilieve, wat méent ge wel dat de uitslag was? — nergens een reglement van dien aard te vinden. — Nu was mij alles een raadsel: had ik wel goed gezocht? Ik begon mijne naauwkeurigheid te wantrouwen. — Alleen mij uit de kluiten te helpen zonder hulp van anderen, was mij onmogelijk. — Ik rigtte mijne vraag tot eenen bekwamen regtsgeleerde: het antwoord was: »van een dusdanig reglement voor postkantoren nec nota nec vestigium.» — En wat resulteert nu hieruit voor het Leidsche postkantoor? Waar is het privilegie hetwelk recht geeft tot zulke eigendunkeligheden? Ieder geve zich-zelf een uitlegging! Wij willen zachtmoedig oordeelen, vooronderstellende dat men te Leiden in een dwaalbegrip verkeert, en in den waan is, dat er eene dergelijke verordening bestaat. Wel bestaat er eene voor *rijks-kassiers*, maar deze is voor brievenbestellers niet van de minste toepassing. Om die verdwaalde bokskéas te recht te brengen; en voor het vervolg vele buitensporigheden en aanmatigingen voort te komen, hiertoe is het onlangs gebeurde met de centen nitnemend geschikt; men neme daarom deze aanwijzing dankbaar aan. Elk wachte zich voor schade. Processen en vooral postkantoor-processen, zijn treurige verschijnselen! Ingezetenen van Leiden, gij moogt uwe brievenporters, in welke muntspeciën gij maar wilt, betalen; maar het schijnt te blijken, dat het postkantoor liever zilver heeft dan koper. En gij, modestudenten, gelieft uwen hospes te gelasten, uwe porters in centen te voldoen, dan zal men langzaam zich gewennen om te begrijpen, dat er een centen-reglement bestaat voor postkantoren.

Leiden, 11 januari 1841.

K. C.

De meisjes-dief.

(Vervolg en slot.)

Intusschen alzo sprakende, glimlachte de heer *Rambert* tegen zijne vrouw, en een belangloze toespeling van dit tooneel zoude gezien hebben, dat de *Rambert* sterling ten minste even veel uitwerking op zijn harte hadden als op die zijner vrouw. *Rambert* treedt de bediende, die den heer *Rambert* aangedien had, de kamer met een verwilderd gezicht binnen; het was de oude dienaar, die *Rambert* en zijn gezin geboren waren en wiens vrouw haar had opgevoed.

— Mijnheer, *Rambert* is niet meer in huis.

— Kom, kom, *Rambert* is niet meer in huis.

— Zij is vertrokken, men heeft haar geschaakt; het is een jongmansch, een Engelschman, die den slag toegebragt of voorbereid heeft.

— Daar hebt gij het nu al, riep mevrouw *Rambert* uit; zij zijn verliefd op elkander; ik was er zeker van,

Hoe hebt gij kunnen gelooven, dat een man, die niet verliefd op mijne dochter was, zoude komen om haar ten huwelijk te vragen? Zij kenden elkander lang, en beminden elkander, en de tegenwerpingen van mijnheer RAMBERT hebben den verliefden Schot gedwongen tot eene Mijne hemel! ik weet, dat zij zullen gaan trouwen; dat mevrouw DUDLEY weldra de eerste vrouw der stad zal zijn; dat zij schitterende feesten zal geven; maar men zal ons voor belagohelijke ouders houden, wij zullen niet harmoniëren met onzen schoonzoon, en dit is onaangenaam voor eenen schoonzoon, die 100.000 kroonen intrest bezit.

RAMBERT deelde niet in de overtuiging zijner vrouw; hij wist, dat eene dochter, die, ter wille eens vreemdelings, het ouderlijke huis verlaat, gewoonlijk half verloren is; en wat betreft die liefde, waarvan zijne vrouw sprak, hij geloofde er niet aan; hij wist zeer goed dat DUDLEY nooit te C... geweest was; het was dus onmogelijk dat de jongelieden elkander beminden; daarbij liet hij zich niet verblinden door zijne vaderliefde; STEPHAN was niet schoon; integendeel zij was zelfs leelijk; welnu, besloot hij, dan is de heer DUDLEY gek. Maar wat te doen; de politie kennis geven van deze schaking, de vlugtelingen nazetten? Dit was een gewaagd spel en zou zijne dochter ongelukkig kunnen maken; en men moest vooral in het oog houden, dat men in eene kleine stad woonde, waar alles bekend is, waar over alles gebabbeld wordt, vooral over hetgeen men aan de politie toevertrouwt.

De nacht ging in deze ongerustheid voorbij, en een weinig vóór het aanbreeken van den dag vertoonde zich een persoon aan het bed van den heer RAMBERT: — het was de heer DUDLEY.

— Mijnheer! zeide hij tot hem, sta op, ik kom u berigten brengen omlrent uwe dochter.

— Mijne dochter, riep de vader uit; gij brengt ons haar terug?

— Nog niet, zeide DUDLEY; maar kleed u aan en kom in uw kabinet, ik moet u alleen spreken. Deze keer hebben wij mevrouw uwe wederhelft niet nodig.

Toen zij onder vier oogen waren, nam DUDLEY het woord op.

— Mijnheer! zeide hij, uwe dochter is in mijne magt; terwijl ik hier gisteren avond met u sprak, terwijl ik u vermaakte door met u te beraadslagen over een voorgewend huwelijk, ligtedeo twee mijner vrienden, of medeplichtigen, als gij wilt, uwe dochter op. Ik ben een dief, en ik moet 30,000 franken van u ontvangen, of ik behoude juffer STEPHAN. Wij zijn met ons drieën, zoo als ik u zeg; ieder krijgt dus 10,000 franken van u.

— Hoe, gij durft! zeide de heer RAMBERT.

— Ja, zeker! antwoordde DUDLEY; en zoo gij een enkel woord kikt, verbrijzel ik u het hoofd met dit pistool, en daarenboven is de partij, welke ik u, in uw geval aanbied, de beste voor u te kiezen; bedenkt slechts dat STEPHAN den nacht bij ons doorgebracht heeft. . . . wij hebben evenwel hare onschuld en deugd geëerbiedigd. . . . nu de beproefing was niet zwaar; zij is niet schoon, — maar wie zou willen gelooven, in de kleine stad die gij bewoont, dat wij een meisje van nog geen 20 jaar, leelijk of niet, werkelijk geëerbiedigd hebben? Van den anderen kant, weet niemand in de stad, behalve gij, uwa vrouw en een bediende, die peet-vader is uwer dochter, iets van deze schaking. Geef mij 30,000 franken; voor het aanbreeken van den dag en het ontwaken der inwoners, is uwe dochter weder hier, zonder dat iemand de plaats zal kunnen vermoeden, waar zij den nacht heeft doorgebracht. Wanneer gij weigerachtig blijft, geef ik u haar niet dan na 8 dagen terug, en verspreid ik het geval links en rechts; welnu, mijnheer?

En de dief, die zich maar niet uit het veld liet slaan, zat gernet op den stoel, dien den vorigen avond de voorgewende heer EDUARD DUDLEY had ingenomen. De heer RAMBERT telde hem de 30,000 franken toe. Mevrouw STEPHAN werd aan haar vader teruggegeven, en zij bevestigde hetgeen de zoover gezegd had: zij was met allen eerbied en zelfs met hoffelijkheid behandeld.

Niemand te C... vermoedde iets van hetgeen ten huize van den heer RAMBERT veergevallen was. Men haastte zich het jonge meisje uit te huwelijken.

(Temps.)

Geld en Liefde.

De samenloop van deze beide magten, voornamelijk op het gebied der echtverbindtenissen, is door sir ROW. LYTON metwan in een drama voorgesteld, en onder den titel »Money» (geld) op het tooneel gebracht. Nie-

mand zal, hoop ik, vragen: »hoe kan er uit dat ellendige geld iets groots ontstaan? vooral wanneer het niet om onze guldens of daalders, maar om ponden sterling, en dat wel om vele duizenden te doen is. EVELYN, een jong man van geest en karakter, ziet zich verplicht, wijl het hem aan geld ontbreekt, eene ondergeschikte rol in het huis van zijnen bloedverwant, sir JOHN VESEY, aan te nemen. Deze laatste voegt bij zijne vele pralerijen, om in de stad voor een schatrijk man door te gaan en hierdoor eene rijke vangst voor zijne dochter GEORGINE te doen, ook die, van zulke arme bloedverwanten, als kostgangers, in zijn huis op te nemen. EVELYN laat zich deze drukkende stelling slechts uit liefde voor een klein nichtje, CLARA DOUGLAS genaamd, welgevallen, die, gelijk hij, als arme bloedverwante in het huis van sir JOHN VESEY leeft. CLARA weigert echter de hand van EVELYN aan te nemen, dewijl zij begrijpt, dat het onmogelijk is in de wereld van liefde alleen te leven; en geld bezitten geen van beide. Maar nu komt een oude rijke oom te sterven, die den jongen EVELYN to eenigen erfgenaam benoemt, onder beding dat hij eenet zijner beide nichten GEORGINE of CLARA moet huwen. Te trotsch om bij de laatste zijde aanvraag te vernieuwen, dewijl hij niet wil dat zij hem nu, dien zij vroeger had afgewezen, om zijn geld zou nemen, vergenoegt hij er zich mede om grootmoedig jegen s haar te zijn, en laat haar door zijnen notaris twintig duizend pond sterling toekomen, onder voorwendsel dat de gestorvene oom, bij een aan het testament toegevoegd codicil, deze som aan haar vermaakt heeft. Tevens besluit hij om de hand van miss. GEORGINE, die hij volstrekt niet bemint, te vragen. GEORGINE is een pronkziek, naar geest en hart zeer verwaarloosd meisje van de gewoonste soort. Hij hoort echter toevallig, dat zij in het geheim aan eene arme weduwe ondersteuning in geld heeft laten toekomen; en daar zij, terwijl hij haar hierover iets vleijends zegt, het doet voorkomen alsof zij werkelijk de helpster geweest ware, zoo vraagt hij de weldoenster der armen om hare hand. Wel is waar, zegt hij haar, dat hij haar niet bemint, maar zij meent dat dit in het huwelijk wel zal komen, en daarop heeft de verlovings plaats. CLARA wordt door deze omstandigheid zoo merkbaar getroffen, dat EVELYN nu tot zijne verassing bemerkt, dat hij merkkelijk en reeds sedert lang door haar bemind wordt. Bovendien ontdekt hij spoedig dat CLARA de eigenlijke weldoenster der weduwe geweest is, en dat GEORGINE zich eens anders verdienste heeft toegeëigend. Maar hoe nu met eere van de aangezegane verbindtenis ontslagen te worden? EVELYN neemt zijne toevlugt tot een zeldzaam hulpmiddel; hij wordt een speler, maar maakt met een bankhouder uit de beruchte Crockfords club een geheim kontrakt, volgens hetwelk deze hem ruïneren moet, — natuurlijk slechts in schijn want mijnheer de bankhouder krijgt het gewonnen geld zelve niet, maar slechts een aanzienlijk commissie-loon. Nadat EVELYN nu schijnbaar geruïneerd is, en in schulden steekt, zou hij in de gevangenis worden gebracht, als hij de som van 10,000 pond niet kan afbetalen. Hij smeekt zijne bruid, miss. GEORGINE, zijne eer en hem zelve te redderen; maar zij blijft zoo hard als steen, en breekt iedere verbindtenis met hem af, terwijl CLARA, onder de hand, deze som aan zijnen zaakwaarnemer zendt, met bijroeping dat EVELYN dit van haar te vorderen heeft. Men kan ligt begrijpen dat dit de wending is, die de held van het stuk wenschte, dat nu tot aller tevredenheid met een nieuw bewijs van grootmoedigheid eindigt, daar EVELYN, die met CLARA huwt, nog eene aanzienlijke som ten geschenke geeft, om de huwelijks-gift van miss. GEORGINE te vergrooten, en haar nu inderdaad aan eene »goede partij» te helpen.

Advertentien.

§ § § De HOEVEN, onder *Kanteren*, be-
† † staande in DENNEN- en AKKER-
§ MAALSBOSSCHEN, WEIDE-
en HEIGROND, zijn ingezet en verhoogd, als volgt:

- I. *Cremers-Bosch* f 3210.
- II. *Koudenhoven* » 2000.
- III. *De Hoef aan de Lindenboom* » 200.

De Toeslag derzelve is bepaald op Don-
derdag den 21sten Januarij 1841, des
voormiddags ten elf ure, in de *Post-
hoorn te Ede*; terwijl inmiddels nadere
inlichtingen zijn te bekomen en hoogen
kruanen gesteld worden ten kantore van
Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te
Arnhem.

† † † De Ondergeteekende, Curator in het Faillis-
† † sement van *T. SINGENDONK*,
† † Mr. Smid en Koopman in IJzerwaren te
Arnhem, brengt bij deze ter kennis der belangheb-
bende, dat, in voldoening aan Artikel 864, van het
Wetboek van Koophandel, en krachtens Bevelschrift
van den Edel Achtbaren Heer Regter-Commissaris in
voornoemd Faillissement, de Rangschikking der Prefe-
rente Creditoren, mitsgaders de bewijzen van die, op
heden ter Griffie der Arrondissement-Regtbank alhier
zijn gedeponeerd, om aldaar ter inzage van een ieder,
gedurende veertien dagen, te verblijven, van af den dag
dezer afkondiging.

Arnhem, den 12den Januarij 1841.

De Curator in voornoemd Faillissement,
Mr. P. C. A. C. REIGERSMAN.

† † † Men vraagt TE KOOP een of twee RIJ-
§ § EZELS. Opgaaf van prijs, haar, ouderdom
† † en waar te bezien, franco, onder Letter V. O.
aan het Distributie-Kantoor te *Groenlo*, Provincie *Gel-
derland*.

* * P. N. VAN KAMPEN, Boekhandelaar te
Amsterdam, door vriendelijke schikking met den Heer
G. A. BEIJERINCK, eigenaar geworden van het
Tijdschrift:

DE GIDS,

heeft daarvan 1°. Januarij 11. het Eerste Nummer aan de
Geabonneerden verzonden, die daaruit heden zullen hebben
ontwaard, dat het, zoowel wat Redactie, als wat wijze van
uitgave betreft, geheel op den ouden voet gebleven is.

De prijs van dit Maandwerk, dat gunstig genoeg bekend
is om zijne grondige Recensieën en zijn keurig Mengelwerk,
nu en dan door stukken van de Heeren *Beets*, *Potgieter*,
Oltmans, *Mej. Toussaint* en anderen verrijkt, en dat op
het Omslag, in de namen van een groot aantal der Vader-
landsche geleerden en letterkundigen, de meesten zijner
medewerkers vermeldt, is voor eenen geheelen jaargang,
voorzien met minstens ZES Platen, f 12.—, terwijl men
aparte Nummers, voor zooverre die voorhanden zijn, tegen
f 1,25 kan bekomen.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 11 Januari 1841.

Tarwe ging heden vlug van de hand: *Hooglandsche*
f 8.50 à f 9.50; *Kleefsche* en *Inlandsche* f 7.75 à
f 8.50; geringe kwaliteiten f 7.25 à f 7.50. — *Rogge*
tot ruim vorige prijzen vlug afgegaan van f 5.10 à
f 5.60. — *Gerst* vond genegen koopers: *Winter-* f 4.50
à f 4.75. — *Zomer-* f 4.25 à f 4.50. — *Boekweit* in
een doen, f 5.40 à f 5.70. — *Haver* zeer willig f 2.20
à f 2.70. — *Erwten* meer ter veil, en met weinig be-
geerte: *Graauwe-* f 1.30 à f 1.35. *Groene* f 1.6 à f 1.80.
Witte f 5.60 à f 6.50, naar deugd. — *Nieuw Rood*
Klaverzaad 40 à 50 cents per Nederlandsch pond. —
Koolzaad werd op f 15 gehouden zonder handel.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 Jan, 1 El 8 Palm O Duim; gew. O Duim; gev. O D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 11 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	50½	50½	50½
Dito Dito . . . » 5 »	97½	97½	97½
Uitgestelde Schuld . . . »			
Kansbiljetten f	22½	22½	22½
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	86½		
Dito Dito . . . » 3½ »			
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	159	159½	159½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	95	95½	95½
Spoorweg Haárlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »			
FRANKE. Inschrijf. G B » 3 »			
SPANJE. Leening <i>Ardoins</i> » 5 »	21½	22½	21½
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »	18½		
RUSL. H & C. 1798, 1816. » 5 »	104½	104½	
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	103½		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97½	97	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	69½		
POLEN. Aandeel, à f 300 » f			
Dito à f 500 » »	139½	104½	
OOSTERR. Aand. à f. 100 » f			
Dito à f 250 » »			
Metalliek » 5 »	103½		
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »			

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.